

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

Pars Secunda. Continens acta præcipua D. N. Iesu Christi ab anno ætatis
trigesimo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56533)

VITÆ
D. N. JESU
CHRISTI
Monotessaron.

PARS II.

*Continens acta præcipua D. N. JESU
Christi ab anno ætatis trigesimo.*

MEDITATIO XXVI.

*Christus venit ad Ioannem ab eo
baptizandus.*

I.

ET factum est in diebus illis,
venit IESVS à Nazareth Galilææ.
Marc. 1. & 9. in Iordanem, ad Ioan-
nem, ut baptizaretur ab eo. Matth. 3. & 13.

II. Ioannes autem prohibebat eum, di-
cens: Ego à te debeo baptizari, & tu venis
ad me? *Matth. 3. & 14.*

III. Respondens autem IESVS, dixit ei:
Sine

Sine modò, sic enim decet nos implere omnem justitiam. Tunc dimisit eum. *Matth. 3. Vers. 15.*

I V. Et baptizatus est I E S V S. à Ioanne in Iordane. *Marc. 1. Vers. 9.*

MEDITATIO XXVII

Qua in hoc Baptismo evenerint mirabilia.

I. **B**aptizatus autem I E S V S, confestim ascendit de aqua: & ecce aperti sunt ei caeli. *Matth. 3. Vers. 16.* Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, & I E S V S baptizato & orante, apertum est coelum. *Luc. 3. Vers. 21.* Et vidit caelos apertos. *Marc. 1. Vers. 10.*

II. Et descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. *Luc. 3. Vers. 22.* Et vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se: *Matth. 3. Vers. 16.* & manentem in ipso. *Marc. 1. Vers. 10.*

III. Et ecce vox de caelis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi com- placui. *Matth. 3. Vers. 17.* Et vox facta est de caelis:

coelis : tu es filius meus dilectus, in te com-
placui. *Marc. 1. v. 11.* in te complacuit mi-
hi, *Luc. 3. v. 22.*

IV. Et ipse IESVS erat incipiens quasi
annorum triginta. *Luc. 3. v. 23.*

MEDITATIO XXVIII.

*Christi quadragintadiæle jejuni-
um
in deserto.*

IESVS autem plenus Spiritu sancto, re-
gressus est à Iordane : & agebatur à Spi-
ritu in desertum diebus quadraginta. *Luc. 4.
v. 1.* Tunc IESVS ductus est in desertum
à Spiritu, ut tentaretur à diabolo. *Matth. 4.
v. 1.* Statim Spiritus expulit eum in deser-
tum. *Marc. 1. v. 11.*

II. Et erat in deserto quadraginta diebus,
& quadraginta noctibus : & tentabatur à Sa-
tana : eratque cum bestiis. *Marc. 1. v. 13.*
Et nihil manducavit in diebus illis. *Luc. 4.
vers. 2.*

III. Et cum jejunâset quadraginta die-
bus, & quadraginta noctibus, postea esuriit.
Matth. 4. v. 2. Consummatis illis, esuriit.
Luc. 4. vers. 2.

ME.

MEDITATIO XXIX.

*Christus ter à diabolo tentatus**Sincit.*

I. **E**T accedens tentator (Satanas, *Marc. 1. 6. 13.* Diabolus, *Luc. 4. 6. 3.*) dixit ei: Si filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit: Scriptum est; Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. *Matth. 4. 6. 3. 4. Luc. 4. 6. 3. 4.*

II. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, (duxit illum in Ierusalem. *Luc. 4. 6. 9.*) & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandavit de te, ut conservent te, & in manibus tollent te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi **I**ESVS rursus: Scriptum est; Non tentabis Dominum Deum tuum. *Matth. 4. 6. 5, 6, 7. Luc. 4. 6. 9. 10. 11, 12.*

III. Iterum assumpsit (duxit, *Luc. 4. 6. 5.*) eum diabolus in montem excelsum valdè; & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum. *Matth. 4. 6. 8.* Ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento

tem.

temporis. *Luc. 4. v. 5.* Et ait illi: Tibi dabo potestatem hanc universam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt; & cui volo, do illa. Tu ergo si adoraveris coram me, erunt tua omnia. *Luc. 4. v. 6. & 7.* Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. *Matth. 4. v. 9.* Tunc dicit ei Iesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. *Matth. 4. v. 10. Luc. 4. vers. 8.*

IV. Tunc reliquit eum diabolus. *Matth. 4. v. 11.* Consummatâ omni tentatione, diabolus recessit ab illo, usque ad tempus. *Luc. 4. v. 13.* Et ecce Angeli accesserunt, & ministrabant ei. *Matth. 4. v. 11. Marc. 1. v. 13.*

V. Et regressus est Iesus in virtute Spiritûs in Galilæam, & fama exijt per universam regionem de illo. Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus. *Luc. 4. v. 14. 15.*

MEDITATIO XXX.

De prima vocatione Andrea, ad solam quandam Christi notitiam.

I. Tabat Ioannes, & ex discipulis ejus duo. Et respiciens IESUM ambulantem, dicit:

B Ecce

Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt IESUM. *Ioan. 1. v. 35. 36. 37.*

II. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. *Ioan. 1. v. 38. & 39.*

III. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierant à Ioanne, & secuti fuerant eum. *Ioan. 1. v. 39. & 40.*

MEDITATIO XXXI.

De prima vocatione Petri, ad solam istiusdem Christi notitiam.

I. **I**nvenit hic (*Andreas*) primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, quod est interpretatum CHRISTUS. *Ioan. 1. v. 41.*

II. Et adduxit eum ad IESUM, *Ioan. 1. v. 42.*

III. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: Tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. *Ioan. 1. v. 42.*

ME-

MEDITATIO XXXII.

De vocatione Philippi.

I. **I**N crastinum voluit IESUS exire in Galilæam, & invenit Philippum, *Ioan. 1. v. 43.*

II. Et dicit ei IESUS: Sequere me. *Ioan. 1. v. 43.*

III. Erat autem Philippus à Bethsaida, civitate Andreæ & Petri. *Ioan. 1. v. 44.*

MEDITATIO XXXIII.

De vocatione Nathanaëlis.

I. **I**Nvenit Philippus Nathanaël, & dicit ei: **Q**uem scripsit Moyses in lege, & Prophetæ, invenimus IESUM filium Ioseph à Nazareth. Et dixit ei Nathanaël: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. *Ioan. 1. v. 45. & 46.*

II. Vidit IESUS Nathanaël venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verè Israëlita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanaël: Vnde me nosti? Respondit IESUS, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. *Ioan. 1. v. 47. & 48.*

III. Respondit ei Nathanaël, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israël. Respon-

dit IESUS, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vide te sub ficu, credis: majus his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis.
Ioan. 1. 9. 49. 50. 51.

MEDITATIO XXXIV.

De secunda Petri, aliorumq; vocatione ad sequelam solum temporaneam, cum animo revertendi ad piscationem.

I. Factum est, cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: Piscatores autem descenderant, & lavabant retia. Ascendens autem in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum à terra reducere pusillum. Et sedens docebat de navicula turbas.
Luc. 5. 9. 1. 2. 3.

II. Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluserunt

ferunt piscium multitudinem copiosam :
 rumpebatur autem rete eorum. Et annue-
 runt socijs, qui erant in alia navi, ut veni-
 rent, & adjuvarent eos. Et venerunt, &
 impleuerunt ambas naviculas, ita ut penè
 mergerentur. *Luc. 5. & 4. 5. 6. 7.*

III. Quod cum videret Simon Petrus,
 procidit ad genua Iesu, dicens : Exi à me,
 quia homo peccator sum, Domine. Stupor
 enim circumdederat eum, & omnes qui
 cum illo erant, in captura piscium, quam ce-
 perant. Similiter autem Iacobum & Ioan-
 nem, filios Zebedæi, qui erant socij Simo-
 nis. Et ait ad Simonem Iesus : Noli time-
 re : ex hoc jam homines eris capiens. *Luc.
 5. Vers. 8. 9. 10.*

IV. Et subductis ad terram navibus, re-
 lictis omnibus, secuti sunt eum. *Luc. 5. & 11.*

MEDITATIO XXXV.

*De vocatione Petri & Andrea ad per-
 petuam sequelam.*

I. **A**Mbulans Iesus juxta mare Galilææ,
 vidit duos fratres, Simonem, qui vo-
 catur Petrus, & Andream fratrem ejus, mit-
 tentes retia in mare : erant enim piscatores.
Matth. 4. & 18. Marc. 1. & 16.

II. Et ait illis : Venite post me , & faciam vos fieri piscatores hominum, *Matth. 4. v. 19. Marc. 1. v. 17.*

III. At illi continuo , relictis retibus, secuti sunt eum, *Matth. 4. v. 20. Marc. 1. v. 18.*

MEDITATIO XXXVI.

De vocatione filiorum Zebedæi, Ioannis & Iacobi.

I. **P**rogressus inde pusillum, vidit alios fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes (& ipsos componentes) retia sua in navi, *Matth. 4. v. 21. Marc. 1. v. 19.*

II. Et statim vocavit eos. *Matth. 4. v. 21. Marc. 1. v. 20.*

III. Illi autem statim relictis retibus, & relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercenarijs, secuti sunt eum. *Matth. 4. v. 22. Marc. 1. v. 20.*

MEDITATIO XXXVII.

Christus adest nuptiis in Cana Galilææ.

I. **N**vptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat mater Iesu ibi. Vocatus est

autem & Iesus, & discipuli ejus, ad nuptias.
Ioan. 2. v. 1. & 2.

I. Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. *Ioan. 2. v. 3. & 4.*

III. Dicit mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. *Ioan. 2. v. 5.*

MEDITATIO XXXVIII.

Christus in iisdem nuptiis primum patrauit miraculum.

I. ERant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ merretas binas vel ternas. Dicit eis Iesus: Implete hydrias aquâ. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt. *Ioan. 2. v. 6. 7. 8.*

II. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat, unde esset; ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: & cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. *Ioan. 2. v. 9. 10.*

III. Hoc fecit initium signorum Iesus in

Cana Galilææ, & manifestavit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli ejus. Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater ejus, & fratres ejus, & discipuli ejus: & ibi manserunt non multis diebus. *Ioan. 2. v. 11. & 12.*

MEDITATIO XXXIX.

*Desugatis è templo negotiatoribus
primâ vice.*

I. **P**ropè erat Pascha Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: & invenit in templo vendentes, boves, & oves, & columbas, & nummularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejecit de templo, oves quoque & boves. *Ioan. 2. v. 13, 14, 15.*

II. Et nummulariorum effudit æs, & mensas subvertit *Ioan. 2. v. 13.*

III. Et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis. Recordati sunt verò discipuli ejus, quia scriptum est: *Psal. 68. Vers. 10. Zelus domus tuæ comedit me. Ioan. 2. v. 16. & 17.*

ME-

MEDITATIO XL,

*Nocturnum Christi cum Nicodemo
colloquium.*

I. **E**Rat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudæorum. Hic venit ad IESUM nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus eum eo. *Ioan. 3. v. 1. § 2.*

II. Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris suæ iteratò introire, & renasci? *Ioan. 3. v. 3. § 4.*

III. Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non mireris, quia dixi tibi: Oportet vos nasci denuo. Spiritus, ubi vult, spirat: & vocem ejus audis, sed nescis, unde veniat, aut quò vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. *Ioan. 3. v. 5. 6. 7. 8.*

B S

M E.

MEDITATIO XLI.

De sedata maris tempestate.

I. **I**N illa die, cum serò esset factum, ait illis: Transeamus contrà. Et dimittentes turbam, assumunt eum ita ut erat in navi: & aliæ naves erant cum illo. *Marc. 4. v. 35 & 36.* Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus. *Matth. 8. v. 23.* Et ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. *Luc. 8. v. 22.*

II. Et navigantibus illis, obdormiuit. *Luc. 8. v. 23.* Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus. *Matth. 8. v. 24.* Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in navim, ita ut impleretur navis. *Marc. 4. v. 37.* Descendit procella venti in stagnū, & complebantur, & periclitabantur. *Luc. 8. v. 23.* Ipse verò dormiebat. *Matth. 8. v. 24.* Erat ipse in puppi super cervical dormiens. *Marc. 4. v. 38.*

III. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, & suscitauerunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus. *Matth. 8. v. 25.* Præceptor, perimus. *Luc. 8. v. 24.* Magister, non ad te pertinet, quia perimus? *Marc. 4. v. 38.* Tunc surgens, imperavit ventis & mari.

mari. *Matth. 8. v. 26.* At ille surgens, increpavit ventum & tempestatem aquæ. *Luc. 8. v. 24.* Exurgens comminatus est vento, & dixit mari: Tace, obmutesce. Et cessavit ventus. *Marc. 4. v. 39.* Et facta est tranquillitas magna. *Matth. 8. v. 26. Marc. 4. v. 39. Luc. 8. v. 24.*

IV. Et dicit eis IESUS: Quid timidi estis, modicæ fidei? *Matth. 8. v. 26.* Nec dum habetis fidem? *Marc. 4. v. 40.* Vbi est fides vestra? *Luc. 8. v. 25.* Porrò homines mirati sunt, *Matth. 8. v. 27.* & timuerunt timore magno, & dicebant ad alterutrum: Quis, putas, est iste, quia & ventus & mare obediunt ei? *Marc. 4. v. 40.* Timentes, mirati sunt ad invicem, dicentes: Quis, putas, hic est, quia & ventis & mari imperat, & obediunt ei? *Luc. 8. v. 25.* Et navigaverunt ad regionem Gerasenorum, quæ est contra Galilæam. *Luc. 8. v. 26.*

MEDITATIO XLII.

De vocatione Matthæi.

I. IESUS egressus est rursus ad mare: omnisque turba veniebat ad eum, & docebat eos. Et cum præteriret, vidit Levi Alphæi sedentem ad telonium, *Marc. 2. v. 13. & 14.*

Vi-

Vidit publicanum nomine Levi, sedentem ad telonium. *Luc. 5. &. 27.* Cùm transiret inde Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. *Matth. 9. &. 9.*

II. Et ait illi: Sequere me. *Matth. 9. &. 9. Marc. 2. &. 14. Luc. 5. &. 27.*

III. Et surgens, secutus est eum. *Matth. 9. &. 9. Marc. 2. &. 14.* Et relictis omnibus, surgens secutus est eum. *Luc. 5. &. 28.*

MEDITATIO XLIII.

De conversione Mariæ Magdalena.

I. **R**ogabat IESUM quidam de Pharisæis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit. *Luc. 7. &. 36.*

II. Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit, quod accubisset in domo Pharisæi, attulit alabastrum unguenti. *Luc. 7. &. 37.*

III. Et stans retro secus pedes ejus, lacrymis cœpit rigare pedes ejus; & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat. *Luc. 7. &. 38.*

MEDITATIO XLIV.

Christus per parabolam corripit Simonem criminantem.

I. **V**idens autem Pharisæus, qui vocaverat

rat eum, ait intra se dicens: Hic si esset propheta, sciret utique, quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum: quia peccatrix est.

Luc. 7. v. 39.

II. Et respondens Iesus, dixit ad illum: Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister, dic. Duo debitores erant cuidam foeneratori: unus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit? *Luc. 7. v. 40. 41. 42.*

III. Respondens Simon dixit: Aestimo, quia is, cui plus donavit. At ille dixit ei: Rectè judicasti. *Luc. 7. v. 43.*

MEDITATIO XLV.

Christus Magdalenam egregiè defendit.

I. **E**T conversus Iesus ad mulierem, dixit Simoni: Vides hanc mulierem? Intra- vi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis rigavit pedes meos, & capillis suis terxit. *Luc. 7. v. 44.*

II. Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos. *Luc. 7. v. 45.*

III. O-

III. Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguento unxit pedes meos. *Luc. 7. v. 46.*

MEDITATIO XLVI.

*Christus peccata dimittit
Magdalene.*

I. **P**ropter quod dico tibi, (*ô Simon:*) Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam: Remittuntur tibi peccata. *Luc. 7. v. 47. & 48.*

II. Et cœperunt, qui simul accumbabant, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? *Luc. 7. v. 49.*

III. Dixit autem ad mulierem: Fides tuate salutem fecit: vade in pace. *Luc. 7. v. 50.*

MEDITATIO XLVII.

*De missis ad predicandum
Apostolis.*

I. **I**esus convocatis duodecim discipulis suis, (*Apostolis, Luc.*) dedit illis potestatem spirituum immundorum, (*super omnia*

omnia dæmonia, *Luc.*) ut eijcerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. *Matth. 10. v. 1. Luc. 9. v. 1.*

I I. Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc. Primus Simon, qui dicitur Petrus, & Andreas frater ejus: Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater ejus: Philippus & Bartholomæus, Thomas, & Matthæus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus, Simon Chananæus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eum. *Matth. 10. v. 2. 3. 4.*

I II. Hos duodecim misit IESUS. *Matth. 10. v. 5.* Et cœpit eos mittere binos, *Marc. 6. v. 7.* prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. *Luc. 9. v. 2.* præcipiens eis, dicens; In viam gentium ne abieritis, & in civitates Samaritanorum ne intraveritis: sed potiùs ite ad oves, quæ perierunt, domûs Israël. *Matth. 10. v. 5. 6.*

I V. Euntes autem prædicate, dicentes: Quia appropinquavit regnum cœlorum. Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, dæmones eijcite: gratis accepistis, gratis date. *Matth. 10. v. 7. 8.* Egredi autem circuibant per castella, evangelizantes & curantes ubiq; *Luc. 9. v. 6.* Prædicabant, ut pœnitentiam agerent: & dæmonia multa eijciebant, & ungebant oleo multos ægros,

ægros, & sanabant. *Marc. 6. v. 12. & 13.* Et reversi Apostoli, narraverunt illi, quæcunq; fecerunt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertum, qui est Bethsaidæ. *Luc. 9. v. 10.*

MEDITATIO XLVIII.

*De quinque millium hominum
refectione.*

I. Reversi Apostoli, *Luc. 9. v. 10.* & convenientes ad IESUM, renunciaverunt ei omnia, quæ egerant & docuerant. Et ait illis: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim, qui veniebant, & redibant, multi: & nec spatium manducandi habebant. *Marc. 6. v. 30. & 31.*

II. Et ascendentes in navim, abierunt, *Marc. 6. v. 32.* trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis, *Ioan. 6. v. 1.* in desertum locum seorsum, *Marc. 6. v. 32.* qui est Bethsaidæ. *Luc. 9. v. 10.* Et viderunt eos abeuntes. & cognoverunt multi: & pedestres de omnibus civitatibus concurrerunt illuc, & prævenerunt eos. *Marc. 6. v. 33.* Quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur. *Ioan. 6. v. 2.*

III. Subiit ergo in montem IESUS, &

ibi sedebat cum discipulis suis, *Ioan. 6. v. 3.*
 Et exiens vidit turbam multam, *Matth. 14.*
v. 14. & misertus est super eos, quia erant
 sicut oves non habentes pastorem: & cœpit
 illos docere multa. *Marc. 6. v. 34.* Loqueba-
 tur illis de regno Dei, & eos, qui curâ indi-
 gebant, sanabat. *Luc. 9. v. 11.* Curavit
 languidos eorum. *Matth. 14. v. 14.*

I V. Dies autem cœperat declinare. *Luc.*
9. v. 12. Et cùm jam hora multa fieret,
Marc. 6. v. 35. Vespere facto, accesserunt
 ad eũ discipuli ejus *Matth. 14. v. 15.* duode-
 cim, *Luc. 9. v. 12.* dicētes: Desertus est locus
 hic, & jã hora præterijt: Dimitte turbas, ut
 euntes in proximas villas, & vicos, & ca-
 stella, emant sibi cibos, quos manducent.
Matth. 14. v. 15. Marc. 6. v. 35. & 36. Ut
 euntes in castella, villasq; quæ circa sunt, di-
 vertant, & inveniant escas: quia hîc in loco
 deserto sumus. *Luc. 9. v. 12.*

MEDITATIO XLIX.

[*Christus tentat discipulorum
 fidem.*]

I. **I**esus autem dixit eis: Non habent ne-
 cesse ire: date illis vos manducare. *Mat-*
thæi 14. v. 16. Et dixerunt ei: Euntes ema-
 mus ducentis denarijs panes, & dabimus illis
 manducare. *Marc. 6. v. 37.* II.

42. ACTA CHRISTI

II. Cùm sublevâssset ergo oculos Iesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dicit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset factururus. *Ioan. 6. v. 5. & 6.*

III. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: Est puer unus hîc, qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid inter tantos? *Ioan. 6. v. 7. 8. 9.*

MEDITATIO L.

Christus benedicit, & multiplicat panes.

I. **D**icit eis Iesus: Quot panes habetis? Ire, & videte. Et cum cognovissent, dicunt: Quinque, & duos pisces. *Marc. 6. v. 38.* Non habemus hîc nisi quinque panes, & duos pisces. Qui ait eis: Afferte mihi illos huc. *Matth. 14. v. 17. & 18.* Et præcepit illis, ut accumbere facerent omnes, secundum contubernia super viride scœnum. *Marc. 6. v. 39.* Erat autem scœnum multum in loco. *Ioan. 6. v. 10.* Ait ad discipulos suos:

Faci-

Facite illos discumbere per convivia quinquagenos. Et ita fecerunt. *Luc. 9. v. 14. & 15.* Et discubuerunt in partes per centenos & quinquagenos. *Marc. 6. v. 40.* Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque milia. *Ioan. 6. v. 10. Luc. 9. v. 14.*

II. Et cum iussisset turbam discumbere super fœnum, acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, aspiciens in cœlum, benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos: & duos pisces divisit omnibus. *Matth. 14. v. 19. Marc. 6. v. 41. Luc. 9. v. 16.* Accepit ergo Iesus panes; & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volebant. *Ioan. 6. v. 11.*

III. Et manducaverunt omnes, & saturati sunt. *Matth. 14. v. 20. Marc. 6. v. 42. Luc. 9. v. 17.* Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, & impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his, qui manducaverant. *Ioan. 6. v. 12. & 13. Luc. 9. v. 17. Matth. 14. v. 20.* Sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus. *Marc. 6. v. 43.*

I V. Erant autem, qui manducaverunt, quinque millia virorum, *Marc. 6. v. 44.* exceptis mulieribus & parvulis. *Matth. 14. v. 21.* Illi ergo homines cum vidissent, quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est verè Propheta, qui venturus est in mundum. *Ioan. 6. v. 14.* Et statim compulit Iesus discipulos ascendere in naviculam, & præcedere eum trans fretum (ad Bethsaidam, *Marc. 6. v. 45.*) donec dimitteret turbas. *Matth. 14. v. 22.* Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare. *Marc. 6. v. 46.*

MEDITATIO LI.

De ambulatione Christi super aquas.

I. **C**ompulit Iesus discipulos suos ascendere in naviculam, & præcedere eum trans fretum ad Bethsaidam, donec dimitteret turbas. Et dimissâ turbâ, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi. *Matth. 14. v. 22. & 23.* *Marc. 6. v. 45. 46.*

II. Et cum serò esset, erat navis in medio mari, & ipse solus in terra. *Marc. 6. v. 47.* Mare autem vento magno flante, exurgebat. *Ioan. 6. v. 18.* Navicula autem in medio mari jactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus. *Matth. 14. v. 24.*

III.

III. Cùm remigassent ergo quasi stadia viginti quinque, aut triginta, *Ioan. 6. v. 19.* videns eos laborantes in remigando (erat enim ventus contrarius eis) circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos. *Marc. 6. v. 48.*

IV. At illi ut viderunt eum ambulantem supra mare, *Marc. 6. v. 49.* & proximum navi fieri, *Ioan. 6. v. 19.* putaverunt phantasma esse: *Marc. 6. v. 49.* & timuerunt, *Ioan. 6. v. 19.* & exclamaverunt. Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt, *Marc. 6. v. 49. 50.* dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamaverunt. *Matth. 14. v. 26.* Statimq; Iesus locutus est eis, dicens: Habete fiduciam: Ego sum; nolite timere. *Matth. 14. v. 27. Marc. 6. v. 50. Ioan. 6. v. 20.* Voluerunt ergo accipere eum in navim. *Ioan. 6. v. 21.*

MEDITATIO LII.

De ambulatione Petri super aquas.

I. **R**espondens autem Petrus dixit: Domine, si tu es, jube me ad te venire super aquas. At ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de navicula, ambulabat super aquam,
ut

46 ACTA CHRISTI

ut veniret ad IESUM. *Matth. 14. v. 28.*
Et 29.

II. Videns verò ventum validum, timuit:
 & cum cœpisset mergi, clamavit, dicens:
 Domine, salvum me fac. Et continuò Ie-
 sus extendens manum, apprehendit eum
 & ait illi: Modicæ fidei, quare dubitasti? *Mat-
 thæi 14. v. 30. Et 31.*

III. Et cum ascendissent in naviculam,
 cessavit ventus. *Matth. 14. v. 32.* Et plus
 magis intra se stupebant. *Marc. 6. v. 51.* Qui
 autem in navicula erant, venerunt, & ado-
 raverunt eum, dicentes: Verè filius Dei es.
Matth. 14. v. 33. Et statim navis fuit ad
 terram, ad quam ibant. *Ioan. 6. v. 21.* Et
 cum transfretassent, venerunt in terram Ge-
 nesar, *Matth. 14. v. 34.* & applicuerunt.
Marc. 6. v. 53.

MEDITATIO LIII.

*De quatuor millium hominum iterata
 refectiōe.*

I. **I**N diebus illis iterum cum turba multa ef-
 fet, nec haberent, quod manducarent,
Marc. 8. v. 1. IESUS convocatis discipulis
 suis dixit: *Matth. 15. v. 32.* Misereor super
 turbam: quia ecce jam triduo sustinent me,
 (triduo jam perseverant mecum, *Matth.*

15. v. 32.) nec habent, quod manducent :
 & si dimisero eos jejunos in domum suam,
 deficient in via : quidam enim ex eis de lon-
 gè venerunt. *Marc. 8. v. 2. & 3.* Et dimit-
 tere eos jejunos nolo, ne deficient in via.
Matth. 15. v. 32.

I I. Et responderunt ei discipuli sui: Vnde
 illos quis poterit hîc saturare panibus in so-
 litudine? *Marc. 8. v. 4.* Vnde ergo nobis in
 deserto panes tantos, ut saturemus turbam
 tantam? Et ait illis IESUS : Quot habetis
 panes? At illi dixerunt: Septem, & paucos
 pisciculos. Et præcepit turbæ, ut discum-
 berent super terram. *Matth. 15. v. 33, 34.*
35. Marc. 8. v. 4. 5. 6.

I I I. Et accipiens septem panes, & pisces,
 & gratias agens, fregit, & dedit discipulis
 suis, *Matth. 15. v. 36.* ut apponerent, & ap-
 posuerunt turbæ, *Marc. 8. v. 6.* Et comedè-
 runt omnes, & saturati sunt. Et quod su-
 perfuit de fragmentis, tulerunt septem spor-
 ras plenas. *Matth. 15. v. 37. Marc. 8. v. 8.*

I V. Erant autem, qui manducaverunt,
 quatuor millia hominum, *Matth. 15. v. 38.*
 quasi quatuor millia, *Marc. 8. v. 9.* extra par-
 vulos & mulieres. *Matth. 15. v. 38.* Et di-
 missâ turbâ, ascendit in naviculam; & venit
 in

in fines Magedan. *Matth. 15. v. 39.* Dimisit
eos, & statim ascendens navim cum discipu-
lis suis, venit in partes Dalmanutha. *Marc.*
8. v. 9. & 10.

MEDITATIO LIV.

*Petro claves regni caelorum pro-
mittuntur.*

I. **E**gressus est Iesus, & discipuli eius, in
Castella (in partes, *Matth. 16. v. 13.*)
Cæsareæ Philippi: & in via interrogabat
discipulos suos, dicens eis: Quem me (fili-
um hominis, *Matth. 16. v. 13.*) dicunt esse
homines? Qui responderunt illi, dicentes:
Marc. 8. v. 27. & 28. Alij Ioannem Bapti-
stam, alij autem Eliam, alij verò Ieremiam,
aut unum ex Prophetis: *Matth. 16. v. 14.*
quia unus propheta de prioribus surrexit,
Luc. 9. v. 19.

II. Dicit illis Iesus: Vos autem quem
me esse dicitis? Respondens Simon Petrus
dixit: Tu es Christus, filius Dei vivi. Re-
spondens autem Iesus, dixit ei: Beatus es
Simon Barlona; quia caro & sanguis non
revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis
est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, &
super hanc petram ædificabo ecclesiam
meam,

meam, & portæ inferi non prævalebunt ad-
versus eam. *Matth. 16. & 15. 16. 17. 18.*

III. Et tibi dabo claves regni cælorum.
Et quodcumque ligaveris super terram, erit
ligatū & in cælis: & quodcumq; solveris su-
per terram, erit solutum & in cælis. *Idem di-
citur omnibus Apostolis Matth. 18. & 18.*

IV. Tunc præcepit discipulis suis, ut
nemini dicerent, quia ipse esset Iesus Chri-
stus. *Matth. 16. & 20.* Comminatus est
eis, ne cui dicerent de illo. *Marc. 8. & 30.*
At ille increpans illos, præcepit, ne cui dice-
rent hoc, dicens: Quia oportet filium ho-
minis multa pati, & reprobari à senioribus,
& principibus Sacerdotum, & Scribis, & oc-
cidi, & tertiâ die resurgere. *Luc. 9. & 21. &
22. Marc. 8. & 31.*

MEDITATIO LV.

De Transfiguratione Christi.

I. **A**sumpsit Iesus Petrum, & Iacobum,
& Ioannem fratrem ejus, & ascendit
in montem, ut oraret: & duxit illos in mon-
tem excelsum seorsum solos. *Matth. 17. & 1.
Marc 9. & 1. Luc. 9. & 28.*

II. Et facta est, dum oraret, species vul-
tûs ejus altera, & vestitus ejus albus & re-
fulgens. *Luc. 9. & 29.* Transfiguratus est an-
te eos: & resplenduit facies ejus sicut sol;

C

vesti-

vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth. 17. v. 2.* Transfiguratus est coram ipsis : & vestimenta ejus facta sunt splendentia, & candida nimis velut nix, quæ lia fullo non potest super terram candida facere. *Marc. 9. v. 1. & 2.*

III. Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias : *Matth. 17. v. 3.* & erant loquentes cum Iesu. *Marc. 9. v. 3.* Et ecce duo viri loquebantur cum illo : erant autem Moyses & Elias, visi in maiestate, & dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Ierusalem. *Luc. 9. v. 30. & 31.*

MEDITATIO LVI.

De voce Patris celitus allapsâ.

Petrus verò, & qui cum illo erant, gravati erant somno. Et evigilantes, viderunt maiestatem ejus, & duos viros, qui stabant cum illo. Et factum est, cum discederent ab illo, ait Petrus ad IESUM : *Luc. 9. v. 32. & 33.* Domine, *Matth. 17. v. 4.* Rabbi, *Marc. 9. v. 4.* Præceptor, bonum est nos hic esse. *Luc. 9. v. 33.* Si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moyfi unum, & Eliae unum : *Matth. 17. v. 4.* nesciens, quid diceret ; *Luc. 9. v. 33.* erant enim timore exterriti, *Marc. 9. v. 5.*

II. Hæc

II. Hæc autem illo adhuc loquente, ecce facta est nubes lucida, & obumbravit eos. *Matth. 17. & 5. Luc. 9. & 34.* & timuerunt, intrantibus illis in nubem. Et ecce vox facta est de nube, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. *Matth. 17. & 5. Marc. 9. & 6. Luc. 9. & 34 & 35.* Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. *Matth. 17. & 6.*

III. Et accessit Iesus, & tetigit eos, dixitque eis: Surgite, & nolite timere. Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum IESUM. *Matth. 17. & 7. & 8.* Dum fieret vox, inventus est Iesus solus. *Luc. 9. & 36.*

MEDITATIO LVII.

*Discipuli prohibentur hanc visionem
evulgare.*

DEscendentibus illis de monte, præcepit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec filius hominis à mortuis resurgat. *Matth. 17. & 9.* Nisi cum filius hominis à mortuis resurrexerit. *Marc. 9. & 8.*

II. Et verbum continuerunt apud se, conquiritentes, quid esset; Cum à mortuis resurrexerit. *Marc. 9. & 9.*

III. Tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his, quæ viderant.
Luc. 9. v. 36.

MEDITATIO LVIII.

Christus pro se, & Petro soluit didrachma.

I. **C**Um venissent Capharnaū, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrū, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? Ait: Etiam. *Matth. 17. v. 23. & 24.*

II. Et cū intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum, vel censum? à filijs suis, an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. *Matth. 17. v. 24. & 25.*

III. Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore ejus, inuenies staterem: illum sumens, da eis pro me, & te. *Matth. 17. v. 26.*

MEDITATIO LIX.

Christus clam ad festum Tabernaculorum proficiscitur.

I. **A**mbulabat Iesus in Galilee, non enim vole-

volebat in Iudæam ambulare, quia quærebant eum Iudæi interficere. Erat autem in proximo dies festus Iudæorum, Scenopagia. Dixerunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, & vade in Iudæam, ut & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. *Ioan. 7. Vers. 1. 2. 3.*

II. Dicit ergo eis Iesus: Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. *Ioan. 7. & 6. 8. 9.*

III. Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifestè, sed quasi in occulto. Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant: Vbi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem dicebant: Non, sed seducit turbas. Nemo tamen palàm loquebatur de illo, propter metum Iudæorum. *Ioan. 7. & 10. 11. 12. 13.*

IV. Iam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum, & docebat. Et mirabantur Iudæi. *Ioan. 7. & 14. 15.*

MEDITATIO LX!

*Mulierem in adulterio deprehensam
dimittit.*

I. IESUS diluculo venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem Scribæ, & Pharisei, mulierem in adulterio deprehensam; & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant, tentantes eum, ut possent accusare eum. *Ioan. 8. 2. 3. 4. 5. 6.*

II. IESUS autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans, scribebat in terra. Audientes autem unus post unum exhibant, incipientes à senioribus; & remansit solus IESUS, & mulier in medio stans. *Ioan. 8. 9. 6. 7. 8. 9.*

III. Erigens autem se IESUS, dixit ei: Mulier, ubi sunt, qui te accusabant? nemo te condemnavit? Quæ dixit: Nemo, Domine.

mine. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnabo; Vade, & jam amplius noli peccare. *Ioan. 8. v. 10. § 11.*

MEDITATIO LXI.

Septuaginta duos discipulos designat, & instructos predicatum mittit.

I. **D**esignavit Dominus & alios septuaginta duos; & misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem & locum, quò erat ipse venturus. Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. *Luc. 10. v. 1. § 2.*

II. Ite: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare facculum, neq; peram, neque calceamenta, & neminem per viam salutaveritis. *Luc. 10. v. 3. § 4.*

III. In quamcumque domum intraveritis, primùm dicite: Pax huic domui; & si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur. In eadem autem domo manete, edentes & bibentes, quæ apud illos sunt: dignus est enim operarius mercede suâ. *Luc. 10. v. 5. 6. 7.*

IV. Nolite transire de domo in domum. Et in quamcumque civitatem intraveritis,

& non susceperint vos, exeuntes in plateas ejus, dicite: Etiam pulverem, qui adhæsit nobis de civitate vestrà, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquavit regnum Dei, *Luc. 10. & 7. 8. 9. 10. 11.* Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quàm illi civitati. *Luc. 10. & 12.*

MEDITATIO LXII.

Christus formulam precandi tradit.

I. **F**Actum est, cùm esset in quodam loco forans, ut cessavit, dixit unus ex discipulis ejus ad eum: Domine, doce nos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos. *Luc. 11. & 1.*

II. Et ait illis: Cùm oratis, dicite: Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. *Matth. 6. & 9. & 10. Luc. 11. & 2.* Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. *Matth. 6. & 10.*

III. Panem nostrum quotidianum (super substantialem, *Matth. 6. & 11.*) da nobis hodie. *Luc. 11. & 3.* Et dimitte nobis debita nostra, *Matth. 6. & 12.* peccata nostra, *Luc. 11. & 4.* Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: *Matth. 6. & 12.* Siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis, *Luc. 11. & 4.*

Et

Et ne nos inducas in tentationem. *Matth. 6. v. 13. Luc. 11. v. 4.* Sed libera nos à malo Amen. *Matth. 6. v. 13.*

MEDITATIO LXIII.

Christus parvulos amplectitur, & manus eis imponit.

I. **O**blati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. *Matth. 19. v. 13. Marc. 10. v. 13.* Afferebant ad illum & infantes, ut eos tangeret. *Luc. 18. vers. 15.* Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. *Luc. 18. v. 15. Matth. 19. v. 13.* Discipuli comminabantur offerentibus. *Marc. 10. vers. 13.*

II. Quos cum videret Iesus, indignè tulit, & ait *Marc. 10. v. 14.* convocans illos: Sinite pueros venire ad me, & nolite vetare eos: *Luc. 18. v. 16.* ne prohibueritis eos: *Marc. 10. v. 14.* talium est enim regnum cælorum. *Matth. 19. v. 14.* regnum Dei. *Marc. 10. v. 14. Luc. 18. v. 16.* Amen dico vobis; Quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. *Marc. 10. v. 15. Luc. 18. v. 17.*

III. Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. *Marc.*

10. & 16. Et cum imposuisset eis manus,
abiit inde. *Matth. 19. & 15.*

MEDITATIO LXIV.

*Christus certior fit de Lazari
infirmate.*

I. **E**Rat quidam languens Lazarus à Be-
thania, de castello Mariæ, & Marthæ
sororis ejus. (Maria autem erat, quæ unxit
Dominum unguento, & extersit pedes ejus
capillis suis: cujus frater Lazarus infirma-
batur.) *Ioan. 11. & 1. & 2.*

II. Miserunt ergo sorores ejus ad Ie-
sum, dicentes: Domine, ecce quem amas,
infirmatur. Audiens autem Iesus, dixit eis:
Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro
gloria Dei, ut glorificetur filius Dei per eam.
Ioan. 11. & 3. 4.

III. Diligebat autem Iesus Martham, &
sororem ejus Mariam, & Lazarum. Vt ergo
audivit quia infirmabatur, tunc quidem
mansit in eodem loco duobus diebus. *Ioan.
11. & 5. & 6.*

MEDITATIO LXV.

*Christus quarto primum die Betha-
niam venit.*

I. **P**ost hæc dixit Iesus discipulis suis: La-
za-

AB ANNO XXX.

zarus amicus noster dormit ; sed vado ,
ut à somno excitem eum. Dixerunt ergo di-
scipuli ejus : Domine, si dormit, salvus erit.
Dixerat autem Iesus de morte ejus : illi au-
tem putaverunt, quia de dormitione somni
diceret. *Ioan. 11. v. 11. 12. 13.*

II. Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè:
Lazarus mortuus est : Gaudeo propter vos,
ut credatis, quoniam non eram ibi : sed ea-
mus ad eum. *Ioan. 11. v. 14. & 15.*

III. Venit itaque Iesus : & invenit eum
quatuor dies jam in monumento habentem.
Erat autem Bethania juxta Ierosolymam
quasi stadijs quindecim. *Ioan. 11. Vers. 17. &
18.* Multi autem ex Iudæis venerant ad
Martham & Mariam, ut consolarentur eas
de fratre suo. *Vers. 19.*

MEDITATIO LXVI.

*Christus antè quàm Lazarum suscitet,
Marthæ fidem exstimulat.*

I. **M**Artha ergo ut audivit, quia Iesus
venit, occurrit illi : Maria autem do-
mi sedebat. Dixit ergo Martha ad IESUM :
Domine, si fuisses hîc, frater meus nō fuisset
mortuus. Sed & nunc scio, quia quæcunq;
poposceris à Deo, dabit tibi Deus. *Ioan. 11.
v. 20. 21. 22.*

II. Di-

I I. Dicit illi Iesus : Resurget frater tuus. Dicit ei Martha : Scio, quia resurget in resurrectione in novissimo die. Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet. Et omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? *Ioan. 11. v. 23. 24. 25. 26.*

III. Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. *Ioan. 11. v. 27.*

MEDITATIO LXVII.

Maria soror Lazari Christum

accedit.

I. **E**T cùm hæc dixisset Martha, abiit, & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. Illa ut audivit, surgit citò, & venit ad eum. Nondum enim venerat Iesus in castellum, sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. *Ioan. 11. v. 28. 29. 30.*

II. Iudæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cùm vidissent Mariam, quia citò surrexit, & exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. *Ioan. 11. v. 31.*

III. Maria ergo cùm venisset, ubi erat

IESUS, videns eum, cecidit ad pedes ejus, & dicit ei: Domine si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. *Ioan. 11. v. 32.*

MEDITATIO LXVIII.

Christus infremuit spiritu, turbat seipsum, & lacrymatur.

I. IESUS ergo ut vidit eam plorantem, & Iudæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu: & turbavit seipsum, & dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni & vide. Et lacrymatus est IESUS. *Ioan. 11. v. 33. 34. 35.*

II. Dixerunt ergo Iudæi: Ecce, quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere, ut hic non moreretur? *Ioan. 11. v. 36. & 37.*

III. IESUS ergo rursus fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca, & lapis superpositus erat ei. Ait IESUS: Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror ejus, qui mortuus fuerat: Domine, jam scætet quatrivanus est enim. Dicit ei IESUS: Nonne dixi tibi, quoniam si crederis, videbis gloriam Dei? Tulerunt ergo lapidem. *Ioan. 11. v. 38. 39. 40. 41.*

ME-

MEDITATIO LXIX.

Lazarus à mortuis suscitatur.

I. **I**esus autem, elevatis sursum oculis, dixit: **P**ater, gratias ago tibi, quoniam audisti me. Ego autem sciebam, quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi, ut credant, quia tu me misisti, *Ioan. 11. v. 41. & 42.*

II. Hæc cum dixisset, voce magnâ clamavit: Lazare, veni foras. Et statim prodijt, qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus: Solvite eum, & finite abire. *Ioan. 11. v. 43. & 44.*

III. Multi ergo ex Iudæis, qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant, quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. *Ioan. 11. Vers. 45.*

MEDITATIO LXX.

De cœna apud Bethaniam.

I. **I**esus ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Iesus. Fecerunt autem ei cœnam ibi: *Ioan. 12. v. 1. & 2.* in domo Simonis Leprosi.

profi. *Matth. 26. v. 6. Marc. 14. v. 3.* Et Martha ministrabat, Lazarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo. *Ioan. 12. vers. 2.*

II. Et cùm esset Bethaniæ in domo Simonis leprosi, & recumberet, venit mulier, *Marc. 14. v. 3.* Maria, & accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes IESU, & exersit pedes ejus capillis suis. *Ioan. 12. v. 3.*

III. Accessit ad eum mulier, *Matth. 26. v. 7.* habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi: & fracto alabaastro, effudit super caput ejus, *Marc. 14. v. 3.* recumbentis. *Matth. 26. v. 7.* Et domus impleta est ex odore unguenti. *Ioan. 12. v. 3.*

MEDITATIO LXXI.

Indignantur discipuli, præcipuè Judas de effusione unguenti.

I. ERANT autem quidam (videntes discipuli. *Matth. 26. v. 8.*) indignè ferentes intra semetipsos, & dicentes: Vt quid perditio ista unguenti facta est? *Marc. 14. v. 4.* Potuit enim istud venundari multo: *Matth. 26. v. 9.* Poterat unguentum istud venundari plus quàm trecentis denarijs, *Marc. 14. v. 5.*

¶. 5. & dari pauperibus. *Matth. 26. Vers. 9.*
Marc. 14. ¶. 5. Et fremebant in eam. *Marc.*
14. ¶. 5.

II. Dixit ergo unus ex discipulis ejus Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus: Quare hoc unguentum non vāniit trecentis denarijs, & datum est egenis? *Ioan. 12. ¶. 4. 5.*

III. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum: Sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. *Ioan. 12. ¶. 6.*

MEDITATIO LXXII.

*Excusat & defendit Christus
 Magdalenam.*

I. **S**Ciens autem Iesus, ait illis: *Matth. 26.*
 ¶. 10. Sinite eam: *Marc. 14. ¶. 6.* Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. Nam semper pauperes habetis vobiscum: *Matth. 26. ¶. 11.* & cum volueritis, potestis illis benefacere: *Marc. 14. Vers. 7.* me autem non semper habetis. *Matth. 26. ¶. 11. Marc. 14. ¶. 7. Ioan. 12. Vers. 8.*

II. Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ fervet illud. *Ioan. 12. ¶. 7.* Quod habuit hæc, fecit: prævenit ungere corpus meum in sepulturam. *Marc. 14. ¶. 8.* Mit-
 tens

tens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth. 26.*

Vers. 12.

III. Amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur & quod hæc fecit, in memoriam ejus. *Matth. 26. V. 13. Marc. 14.*

Vers. 9.

MEDITATIO LXXIII.

Christus asinam & pullum sibi adduci precipit.

I. ET factum est, cum appropinquasset Iesus ad Bethphage, & Bethaniam, ad montem qui vocatur Oliveti, misit duos discipulos suos, *Luc. 19. V. 29.* dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est: *Matth. 21. V. 2.* & statim introeuntes illuc, *Marc. 11. V. 2.* invenietis asinam alligatam, & pullum *Matth. 21. V. 2.* asinae alligatum, *Luc. 19. V. 30.* cum ea, *Matth. 21. V. 2.* cui nemo unquam hominum sedit. *Luc. 19. V. 30.* Solvite, & adducite mihi. *Matth. 21. V. 2.*

II. Et si quis vobis aliquid dixerit: *Matth. 21. V. 3.* Si quis vobis dixerit? Quid facitis? *Marc. 11. V. 3.* Si quis vos interrogaverit: Quare solvitis? *Luc. 19. V. 31.* Dicite: Quia

Quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. *Matth. 21. v. 3.* Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetam dicentem: Dicite filix Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subjugalis. *Matth. 21. v. 4. & 5.* Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ. Hæc non cognoverunt discipuli ejus primùm: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei. *Ioan. 12. v. 15. & 16.*

III. Euntes autem discipuli, fecerunt, sicut præcepit illis Iesus. *Matth. 21. v. 6.* Abierunt, qui missi erant, & invenerunt, sicut dixit illis, stantem pullum. *Luc. 19. v. 31. & 32.* Invenerunt pullum ligatum ante januam foris in bivio: & solvunt eum. *Marc. 11. v. 4.* Solventibus autem illis pullum, dixerunt domini ejus ad illos: Quid solvitis pullum? At illi dixerunt; Quia Dominus eum necessarium habet. *Luc. 19. v. 33. & 34.* Et dimiserunt eis. *Marc. 11. v. 6.* Et adduxerunt asinam, & pullum, *Matth. 21. v. 7.* ad IESUM, *Marc. 11. v. 7. Luc. 19. v. 35.*

MEDITATIO LXXIV.

*IESVS asinam conscendit Apostolorum
Vestibus instratam.*

I. **A**Dduxerunt asinam, & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. *Matth. 21. & 7.* Duxerunt pullum ad IESUM; *Marc. 11. & 7.* & jactantes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt IESUM. *Luc. 19. & 35.* Et sedit super eum. *Marc. 11. & 7. Ioan. 12. Vers. 14.*

II. Eunte autem illo, *Luc. 19. Vers. 36.* plurima turba straverunt vestimenta sua in via: alij autem cædebant ramos (frondes, *Marc. 11. & 8.*) de arboribus, & sternebant in via. *Matth. 21. & 8.* Turbæ autem, quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes, Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. *Matth. 21. & 9.* Benedictum quod venit regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis. *Marc. 11. & 10.*

III. Turba autem multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent, quia venit Iesus Ierosolymam, acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clama-

ma-

mabant : Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. *Joan.* 12. 6. 12. 13.

MEDITATIO LXXV.

*De glorioso ingressu Christi
Hierosolymam.*

I. **C**UM appropinquaret jam ad descensum montis Oliveti, cœperunt omnes turbæ descendantium gaudentes laudare Deum voce magnâ, super omnibus, quas viderant, virtutibus, dicentes: Benedictus, qui venit rex in nomine Domini: pax in cælo, & gloria in excelsis. *Luc.* 19. *Vers.* 37. & 38.

II. Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo, quando Lazarum vocavit de monumento, & suscitavit eum à mortuis. Propterea & obviam venit ei turba; quia audierunt eum fecisse hoc signum. *Joan.* 12. 6. 17 & 18.

III. Et cum intrâisset Ierosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus propheta à Nazareth Galilææ. *Matth.* 21. 6. 10. & 11.

MEDITATIO LXXVI.

De invidis sermonibus Phariseorum.

I. **P**harisæi ergo dixerunt ad semetipsos: Vide-

Videtur : quia nihil proficimus ? Ecce mundus totus post eum abiit, *Ioan. 12. v. 19.*

II. Et quidam Phariseorum de turbis, dixerunt ad illum : Magister, increpa discipulos tuos. *Luc. 19. v. 39.*

III. Quibus ipse ait : Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt. *Luc. 19. v. 40.*

MEDITATIO LXXVII.

IESVS flet super Ierusalem, eamque predicat evertendam.

UT appropinquavit Iesus Ierusalem, videns civitatem, flevit super illam, dicens : Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis : cetera tacentur per Apostropesim, ut, fletes, pœnitentiam ageres, &c. *Luc. 19. v. 41. & 42.*

II. Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & coangustabunt te undique. *Luc. 19. v. 43.*

III. Et ad terram prosternent te, & filios tuos, qui in te sunt : & non relinquent in te lapidem super lapidem ; eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ. *Luc. 19. v. 44.*

Alia

Alia predictio Hierosolymæ evertendæ.

IV. Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti! Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis, non me videbitis amodò, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini. *Matth. 23. & 37. 38. 39.*

V. Et egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli ejus, ut ostenderent ei ædificationes templi. *Matth. 24. & 1.* At illi unus ex discipulis suis: Magister, aspice quales lapides, & quales structuræ. *Marc. 13. & 1.*

VI. Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hîc lapis super lapidem, qui non destruatur. *Matth. 24. & 2. Marc. 13. & 2.*

MEDITATIO LXXVIII

De ejectis alterâ vice venditoribus, & prædicatione Christi in templo.

I. Iesus ingressus templum (Dei, *Matth. 21. & 12.*) cœpit eicere vendentes in illo, & ementes, *Luc. 19. & 45.* & mensas nummularum.

muliariorum, & cathedras vendentium columbas evertit, *Matth. 21. v. 12.* & non sinebat, ut quisquam transferret vas per templum: & docebat, *Marc. 11. v. 16. & 17.* dicens illis: Scriptum est, quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. *Luc. 19. vers. 46. Matth. 21. v. 13.*

II. Et accesserunt ad eum cæci, & claudii in templo: & sanavit eos. *Matth. 21. v. 14.* Videntes autem principes sacerdotum & Scribæ, mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes; Hosanna filio David, indignati sunt, & dixerunt ei: Audis, quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtique. Nunquam legistis: Quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem? *Matth. 21. v. 15. & 16.*

III. Et erat docens quotidie in templo. Principes autem sacerdotum, & Scribæ, & Principes plebis quærebant illum perdere: & non inveniebant, quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum. *Luc. 19. v. 47. & 48.* Timebant eum, quoniam universa turba admirabatur super doctrina ejus. *Marc. 11. v. 18.*

IV. Et relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam: ibique mansit. *Matth. 21.*

thai. 21. §. 17. Cùm jam vespera esset hora,
exijt in Bethaniam cum duodecim, *Marc.*
11. §. 11.

MEDITATIO LXXIX.

*Ficulnea maledictione Christi
exarescit.*

I. **M**ANÈ autem revertens in Civitatem,
Mesurijt: *Matth.* 21. §. 18. cùmque
vidisset à longè ficum (arborem unam se-
cus viam, *Matth.* 21. §. 19.) habentem folia,
venit, si quid fortè inveniret in ea: & cùm
venisset ad eam, nihil invenit præter folia:
non enim erat tempus ficorum, *Marc.* 11. §.
13. & ait illi: Nunquam ex te fructus na-
scatur in sempiternum, *Matth.* 21. §. 19.
Iam non amplius in æternum ex te fructum
quisquam manducet. Et audiebant discipuli
ejus, *Marc.* 11. §. 14.

II. Et arefacta est continuò ficulnea. Et
videntes discipuli, mirati sunt, dicentes:
Quomodo continuò aruit? *Matth.* 21. §.
19. § 20 Veniunt Hierosolymam, & cùm
vespera facta esset, egrediebatur de civitate,
Marc. 11. §. 15. § 19. Et cùm manè transi-
rent, viderunt ficum aridam factam à radi-
cibus, *Marc.* 11. §. 20.

III. Et

III. Et recordatus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus, ait illis: Habete fidem Dei. *Marc. 11. & 21. & 22.* Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaveritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis: Tolle, & jacta te in mare, fiet: *Matth. 21. & 21.* quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, & mittere in mare, & non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit, quia quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea dico vobis, omnia quaecumque orantes petitis, credite, quia accipietis, & evenient vobis. *Marc. 11. & 23. & 24.*

MEDITATIO LXXX.

Oblatio pauperis viduae praefertur oblationibus divitum.

I. **S**edens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat, quomodo turba jactaret æs in gazophylacium, & multi divites jactabant multa. *Marc. 12. & 41.* Respiciens autem, vidit eos, qui mittebant munera sua in gazophylacium, divites. *Luc. 21. & 1.*

II. Cùm venisset autem vidua una pauper, misit duo minuta, quod est quadrans.

D

Marc.

Marc. 12. v. 42. Vidit autem & viduam
pauperulam, mittentem æra minuta duo.
Luc. 21. v. 2.

III. Et convocans discipulos suos, ait
illis: Amen (verè, *Luc. 21. v. 3.*) dico vobis,
quoniam vidua hæc pauper plus omnibus
misit, qui miserunt in gazophylacium.
Omnes enim ex eo, quod abundabat illis,
miserunt (in munera Dei: *Luc. 21. v. 4.*)
hæc verò de pecunia sua (ex eo, quod de-
est illi, *Luc. 21. v. 4.*) omnia, quæ habuit,
misit, totum victum suum. *Marc. 12. v. 43.*

¶ 44. Omnem victum suum, quem ha-
buit, misit. *Luc. 21.*

Vers. 4.

